

עמדוּי שָׁשׁ, שִׁישׁ בְּהֶם שָׁשָׁה
פְּרַקִּים, מָוֵיד לְהַמּוֹן עַל יָדֶם,
וְכַשְׁמַזְוִיד לְהַבְּצָדִיק, מָוֵיד לְהַ
מּוֹן עַל יָדוֹ, וּכַשְׁמַזְוִיד בָּהֶם
בְּשִׁמְתָּחָבֶר וְבָהֶם, לֹא צְרִיךְ
לְהַזְוִיד לְהַמּוֹן עַל יָדֵיכֶם שְׁלִיחָתֶם
בְּעוֹלָם אֶלָּא עַל יָדוֹ, וּכַשְׁיוֹצָא
בָּהֶם, מַתְעַלָּה עַד אֵין סֻף שְׁחוֹתָא
אֲרָא. מְזֻונָה לְאַבְזָכוֹת הַקְּרָבָה תְּלוּי,
וְלֹא בְּחִים שְׁהָם הַאֲבָהָם, וְלֹא
בְּבָנִים, שְׁהָם גַּנְחָה וְהַזְּדָבָחָה
הַקְּרָבָה תְּלוּי בְּמַזְלָה, וּכַשְׁיוֹרָתָה
מַמְקוֹמָה וַיְזֹרֶד הַקְּרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא
לְדוֹר עַמָּה, נָאָמֵר בָּהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם,
אֵין מַזְלָה לִיְשָׂרָאֵל, אֶלָּא הַקְּרוֹשׁ
בְּרוֹךְ הוּא רָוֶכֶב עַל בָּרוּךְ בָּבָרְוֹעַן,
מַטְטוֹרְוֹן, וְהַזְּדָבָחָה בָּרוּךְ,
וּמַתְפְּרִנְסָתָה עַל יָדוֹ, וּבְאוֹתוֹ זָמָן
עוֹלָם, עַבְדָּשׁ שְׁלָה, וְהַזְּדָבָחָה
הִיא מַתְפְּרִנְסָתָה עַל יָדֵיכֶם שְׁלִיחָתֶם, וְכֵל
זֶה כְּפִי מַעֲשֵיכֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כֵּה
מַתְפְּרִנְסָתָה.

אֲשֶׁרִי מֵי שְׁמַעַלָּה אָוֹתָה לְמַקּוֹמָה
וְאַתְּ הַקְּרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא לְמַקּוֹמוֹ,
שֶׁנְאָמָר בּוֹ (הַגָּהָה יְהוּה הַרְכָּב עַל עַכְלָה), הַגָּהָה יְהוּה
יָצָא מַמְקוֹמוֹ (שם כו'.ca). אָמֵר לִיהְיָה רַבִּי אַלְעֹזֶר
אֲבָא, וְכִי יִכְׁזַל בָּר נָשׁ לְאַחֲזָרָא לְקֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ
הָוּא לְאַתְּרִיהָ, אָמֵר לִיהְיָה, כַּמָּה דְאַשְׁבַּחֲנָא
בְּדָדוֹד דְאָמֵר (תְּהִלִּים קָלָב ד) אִם אַתָּה שְׁנָת לְעַיִנִי
לְעַפְעַפִי תְּנוּמָה עַד אַמְצָא מִקּוֹם לִיהוּה וְכֹרֶן,
בְּהַזְוִיד זָמָן דָּבָר נָשׁ אַחֲרָר לִיהְיָה לְאַתְּרִיהָ, מַה
כַּתְּבִיב בְּיהָ מַמְקוֹמוֹ יִפְנֵן בְּרָחְמָיו לְעַמּוֹ, וּבְמַאי
חַזְרֵין לִיהְיָה לְאַתְּרִיהָ, אֶלָּא בְּשַׁלִּימוֹ דְתַקְוָנָא
דְתַקְיָנוּ בָּצְלוֹתָא, וְאַוְכָח דְבָתָר דְאָמֵר מַמְקוֹמוֹ
יִפְנֵן בְּרָחְמָיו לְעַמּוֹ, אָמֵר הַמִּיחָדִים אֶת שְׁמוֹ
עַרְבָּה וּבְקָרְבָּה תְּמִיד בְּכָל יוֹם אֲוֹמְרִים פְּעָמִים,
וְאַיִלְ�וָן הַיְהָ, דְצִרְיךָ לְאַחֲזָרָא יִלְגַּבֵּי הַיְהָ דְאָיָה
מִקּוֹם דְלַעַילָּא, וְלְאַחֲזָרָא וְיִלְגַּבֵּי הַיְהָ דְאָיָה
מִקּוֹם דְלַתְּתָא, בְּגִין דְקֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא אֲוֹמֵן
לְהָ, שְׁהָיָא מִקּוֹם שְׁלָמָמְתָה, מִשּׁוּם שְׁהַקְּרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא נִשְׁבַּע שְׁלָמָעָלה עַד

בְּצִדְיקָה נְחִית לְהַמּוֹן עַל יְדֵיהָ, וּבְדַבְּרָה
בָּה (דף ט ע"ב) דְאַתְּחָבָר וְבָה, לֹא צְרִיךָ לְנַחַתָּא
מְזֻונָה לְהַזְוִיד עַל יְדֵי יְדֵיהָ, אֶלָּא עַל
יְדֵיהָ, וּבְדַבְּרָה אַזְמָנָה אֶבְרִיךְ הַוָּא
אֲרָא, מְזֻונָה דְאַיְנוֹן אֲבָא וְאִימָא, וּלֹא בְּבָנִי
דְאַיְנוֹן גַּנְחָה וְהַזְּדָבָחָה, אֶלָּא בְּמַזְלָה מַלְתָּא,
וּבְדַבְּרָה נְחִיתָה מַאֲתָרָה וּנְחִיתָה קֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא
לְדִיְירָא עַמָּה, אָתְמָר בְּיהָ וּבְבָנָה אֲרָא מַזְלָל
לִיְשָׂרָאֵל, אֶלָּא קֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא רְכִיב עַל
כָּרוּעַב דְאָיָה מַטְטוֹרְוֹן וְאִיהְוָה בָּרוּעַב,
וּמַתְפְּרִנְסָתָה עַל יְדֵיהָ, דְאָיָה עַבְדָּה עַל
דִּילָה, וּבְהַזְוִיד זָמָן אֲיָה אַתְּפְּרִנְסָתָה עַל יְדֵי
שְׁלִיחָתֶם, וּכֵל דָא בְּפּוֹם עַזְבִּידְהָוּן דִיְשָׂרָאֵל הַכִּי
אַתְּפְּרִנְסָתָה.

וּבְאָה אֲיָה מִן דְסִילִיק לְה לְאַתְּרִיהָ,
וְלְקֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְאַתְּרִיהָ, דְאָתְמָר
בְּיהָ (ישעה יט א) (הַגָּהָה יְהוּה הַרְכָּב עַל עַכְלָה), הַגָּהָה יְהוּה
יָצָא מַמְקוֹמוֹ (שם כו'.ca). אָמֵר לִיהְיָה רַבִּי אַלְעֹזֶר
אֲבָא, וְכִי יִכְׁזַל בָּר נָשׁ לְאַחֲזָרָא לְקֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ
הָוּא לְאַתְּרִיהָ, אָמֵר לִיהְיָה, כַּמָּה דְאַשְׁבַּחֲנָא
בְּדָדוֹד דְאָמֵר (תְּהִלִּים קָלָב ד) אִם אַתָּה שְׁנָת לְעַיִנִי
לְעַפְעַפִי תְּנוּמָה עַד אַמְצָא מִקּוֹם לִיהוּה וְכֹרֶן,
בְּהַזְוִיד זָמָן דָּבָר נָשׁ אַחֲרָר לִיהְיָה לְאַתְּרִיהָ, מַה
כַּתְּבִיב בְּיהָ מַמְקוֹמוֹ יִפְנֵן בְּרָחְמָיו לְעַמּוֹ, וּבְמַאי
חַזְרֵין לִיהְיָה לְאַתְּרִיהָ, אֶלָּא בְּשַׁלִּימוֹ דְתַקְוָנָא
דְתַקְיָנוּ בָּצְלוֹתָא, וְאַוְכָח דְבָתָר דְאָמֵר מַמְקוֹמוֹ
יִפְנֵן בְּרָחְמָיו לְעַמּוֹ, אָמֵר הַמִּיחָדִים אֶת שְׁמוֹ
עַרְבָּה וּבְקָרְבָּה תְּמִיד בְּכָל יוֹם אֲוֹמְרִים פְּעָמִים,
וְאַיִלְ�וָן הַיְהָ, דְצִרְיךָ לְאַחֲזָרָא יִלְגַּבֵּי הַיְהָ דְאָיָה
מִקּוֹם דְלַעַילָּא, וְלְאַחֲזָרָא וְיִלְגַּבֵּי הַיְהָ דְאָיָה
מִקּוֹם דְלַתְּתָא, בְּגִין דְקֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא אֲוֹמֵן
לְהָ, שְׁהָיָא מִקּוֹם שְׁלָמָמְתָה, מִשּׁוּם שְׁהַקְּרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא נִשְׁבַּע שְׁלָמָעָלה עַד

שיזיר את ה' שלמה, וסוד דבר - לא אבא בעיר וגמר, וחרי פרישה.

תקון אחד וחמשים

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, מה זה את? אלא כך בראשות הקדמונים, כל האתים הם לרבי, וא"ת ה' הפטורה כלילה מא' עד ת', שבה נבראו שמים וארץ. ועוד את השמים, שמים זה קדוש ברוך הוא, וזה שפתותך ואפתה המשמע השמים, ואת בת זוגו עמו, ואת זה צדיק ובת זוגו, הארץ - הפליל של כלם להוציא בה ורעים ופרות, וסוד דבר - וכל שית השדה טרם יריד באرض וגומר. אמר רבי שמואל: בני, סוד עליון יש כאן, אף על גב שהפל נברא ונתקן בשם של יהוה, שם את השמים, וסוד הדבר - י"ה השם, וסוד הדבר בשמים, וזה שפתותך י"ה השם מושם ותגלו הארץ. עם כל זה שהכל נתנו באربע אותיות, אין יורדת נביעה מלמעלה על הזרעים והפרות שם שית השדה שהוא צדיק, ושב השדה שהוא העמוד האמצעי, ולמה? מושם שקדם אין, שהוא יוזד ה"א וא"ו ה"א, לעבד את הארץ.

אמר לו רבי אלעזר: אבא, השית, מנין לנו שהוא צדיק? אמר לו: בני, בו תמצא ח"י ש', הוא כולל שלשה עדרי צאן, שהם שרש קאיין, וזה ח"י העולמים, שהוא אותן בצד שמלו, צבאות ה' הוא עמם, כולל שלוש דרגות כנגד שלוש הענפים של ש'.

וחרי ש' של שלושת האבות הם, אלא ש' העלונים - ענפי האילן, ש' המחתונה - שרכי האילן,

دلמתה, ורزا דמלה לא אבא בעיר וגומר (הושע יא ט) וקה אוקמו.

תקונא חד וחמשין

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, מאית, אלא כי אוקמו קדמאנין, כל אתין לרבי, ורزا א"ת אוריתא כלילא מא' ועד ת', דבה אתריאו שמייא וארעה, ועוד את השמים, שמים דא קידשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (מלכים א ח) ואתה תשמע השמים, ואת בת זוגיה עמיה, ואת דא צדיק ובת זוגיה, הארץ מאנא דכללו לאפקא בה זרעין ואבין, ורزا דמלה וכל שית השדה

טרם יהיה בארץ וגומר (בראשית ב ח).

אמר רבינו שמואל ברוי, רזא עללה הכא, אף על גב דכלא אתריא וatkon בשמא דיהו"ה, דאיןון את השמים, ורزا דמלה י"ה בשמים, ו"ה הארץ, הדא הוא דכתיב (תהלים צו א) יישמחו ה' השמים ותגלו הארץ, עם כל דא דכלא ATKON ב"ד' אתוון, לא נחית נביעו מלעילא על זרעין ואבין דאיןון שית השדה דאייהו צדיק, ושב השדה דאייהו עמידא דאמצעיתא, ולמה בגין דאדים אין, דאייהו יוזד ה"א וא"ו ה"א לעבוד את הארץ.

אמר ליה רבינו אלעזר אבא, שית מנא לנו דאייהו צדיק, אמר ליה ברוי ביה תשבח ח"י ש', אייהו כליל תלת עדרי צאן, דאיןון שרשא דאלנן, ורزا ח' עלמין, דאייהו את באבא דיליה, צבאות היה עמיהון, כליל תלת דרגין לקבל חלק ענפין דש'.

והא ש' דתלת אבhn איןון, אלא ש' עללה ענפי אילנן, ש' תפאה שרשא אילנן, בגין דא וכל שית דא צדיק, וכל עשב ע"ב